

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2008 m. birželio 26 d.¹

I — Įvadas

1. Šiuo ieškiniu dėl panaikinimo Europos Parlamentas ginčija neteisingai pasirinktą teisinį pagrindą priimant 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2006/1016/EB, suteikiantį Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti².

2. Europos Sąjungos Taryba šį sprendimą priėmė remdamasi ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis teisiniu pagrindu (EB 181a straipsnis). Parlamento manymu, šis sprendimas turėjo būti grindžiamas ir EB 179 straipsniu – bendradarbiavimu vystymosi labui. Tai pagrįsdamas Parlamentas nurodo, kad dauguma trečiųjų valstybių, kurios patenka į sprendimo taikymo sritį, yra besivystančios šalys.

II — Teisinis pagrindas

A — *EB Sutarties nuostatos*

3. EB XX antraštinė dalis pavadinta „Bendradarbiavimas vystymosi labui“. Jos 177 straipsnyje išdėstyti Bendrijos politikos tikslai šioje srityje:

„1. Bendradarbiavimo vystymosi labui srityje Bendrijos politika, papildanti valstybių narių vykdomos politikos kryptis, skatina:

— tvarų besivystančių šalių, pirmiausia turinčių nepalankiausias sąlygas, ekonominį ir socialinį vystymąsi;

¹ — Originalo kalba: vokiečių.

² — OL L 414, p. 95, toliau – Sprendimas 2006/1016 arba sprendimas.

— sklandžią ir laipsnišką besivystančių šalių integraciją į pasaulio ekonomiką; dinti. Tokios priemonės gali būti daugiametės programos.

— kovą su skurdu besivystančiose šalyse.

2. Europos investicijų bankas pagal savo statute nustatytas sąlygas prisideda prie 1 dalyje nurodytų priemonių įgyvendinimo.

2. <...>“

4. EB 178 straipsnyje numatyta:

3. <...>“

„Į 177 straipsnyje nurodytus tikslus Bendrija atsižvelgia įgyvendinama įvairių sričių politiką, kuri gali turėti poveikio besivystančioms šalims.“

6. Sutarties XXI antraštinę dalį „Ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis“ sudaro vienintelis 181a straipsnis:

5. EB 179 straipsnis yra bendradarbiavimo vystymosi labai priemonių teisinis pagrindas:

„1. Nepažeisdama kitų šios Sutarties, ypač XX antraštinės dalies, nuostatų, Bendrija, neperžengdama savo kompetencijos ribų, įgyvendina ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis priemones. Tokios priemonės papildo tas, kurias įgyvendina valstybės narės ir kurios atitinka plėtrą remiančio Bendrijos bendradarbiavimo politiką.

„1. Nepažeisdama kitų šios Sutarties nuostatų, Taryba 251 straipsnyje nustatyta tvarka tvirtina priemones, reikalingas 177 straipsnyje nurodytiems tikslams įgyven-

Bendrijos politika šioje srityje padeda siekti bendro tikslo plėtoti bei įtvirtinti demokratiją ir teisingą valstybę, gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves.

tuoti tinkamose kitų regionų šalyse, o išaiškinant Bendrijos garantijos aprėpties pobūdį, reikėtų nurodyti, kad ji apima tam tikrą politinio arba suverenaus pobūdžio riziką.“

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, kvalifikuota balsų dauguma priima priemonės, būtinas 1 daliai įgyvendinti. <...>

<...>“

8. Sprendimo aštuntoje konstatuojamoje dalyje taip pat yra nuoroda į Bendrijos užsienio politiką:

B — *Sprendimas 2006/1016*

1. Ištrauka iš sprendimo preambulės

7. Sprendimo trečia konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Siekiant paremti ES išorės veiksmus, nepadarant poveikio EIB kredito būklei, EIB reikėtų suteikti Bendrijos biudžeto garantiją operacijoms, kurios atliekamos ne Bendrijos šalyse. EIB reikėtų skatinti didinti operacijų, kurios vykdomos nesinaudojant Bendrijos garantija, skaičių, ypač narystės siekiančiuose ir Viduržemio jūros regiono šalyse bei inves-

„EIB finansavimo operacijos turėtų atitikti ir remti ES užsienio politikos kryptis, įskaitant konkrečius regioninius tikslus. Užtikrinamas bendrą atitiktį Sąjungos veiksmams EIB finansavimas turėtų papildyti atitinkamas Bendrijos pagalbos politikos kryptis, programas ir instrumentus skirtinguose regionuose. Be to, valstybių narių aplinkos apsauga ir energijos tiekimo patikimumas turėtų būti įtraukti į EIB finansavimo tikslus visuose reikalavimus atitinkančiuose regio-

nuose. EIB finansavimo operacijas reikėtų vykdyti tose šalyse, kurios atitinka tam tikras sąlygas, nustatytas ES aukšto lygio susitarimuose dėl politinių ir makroekonominių aspektų.“ (Pataisytas vertimas)

10. Sprendimo 2 straipsnyje nustatyti garantijos taikymo srities geografiniai kriterijai. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

2. Esminės sprendimo nuostatos

„1. I priede pateikiamas šalių, atitinkančių ar galinčių atitikti reikalavimus EIB finansavimui pagal Bendrijos garantiją gauti, sąrašas.

9. Sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Bendrija suteikia Europos investicijų bankui (EIB) visuotinę garantiją (Bendrijos garantija) dėl EIB negautų, bet jam priklausančių sumų, susijusių su paskolomis ir paskolų garantijomis, EIB tinkamiems investiciniams projektams, vykdomiems šiame sprendime nurodytose šalyse, kai paskolos finansavimas arba garantija suteikiami pagal pasirašytą susitarimą, kuris dar galioja arba nebuvo nutrauktas (EIB finansavimo operacijos) ir laikantis paties EIB taisyklių bei darbo tvarkos ir remiant atitinkamus Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus.

2. Dėl I priede išvardytų bei „*“ pažymėtų šalių ir I priede neišvardytų šalių Taryba priima sprendimus dėl atitikimo reikalavimams kiekvienu konkrečiu atveju (EB) sutarties 181a straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“

<...>“

11. Sprendimo 3 straipsnis reglamentuoja EIB veiksmų atitiktį Europos Sąjungos užsienio politikos tikslams. Minėto straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„2. Bendradarbiavimas vyksta atskirų regionų pagrindu, atsižvelgiant į EIB vaidmenį ir Europos Sąjungos politikos kryptis kiekviename regione.“

B. Kaimynystės ir partnerystės šalys

1) Viduržemio jūros regiono šalys

12. Skundžiamo sprendimo I priede pateikiamas šalių, galinčių gauti Bendrijos garantija užtikrintą finansavimą, sąrašas. Jame konkrečios valstybės išvardytos nurodant tokias kategorijas:

<...>

2) Rytų Europa, Pietų Kaukazas ir Rusija

<...>

„A. Narystės siekiančios valstybės

C. Azija ir Lotynų Amerika

1) Šalys kandidatės

1) Lotynų Amerika

<...>

<...>

2) Azija

2) Potencialios šalys kandidatės

<...>

<...>

D. Pietų Afrika.“

III — Ginčo aplinkybės, reikalavimai ir procesas

EB 181a straipsniu kaip vieninteliu teisiniu pagrindu, priėmė skundžiamą sprendimą.

A — Ginčo aplinkybės

13. 2006 m. birželio 22 d. Europos Bendrijų Komisija pateikė pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo, suteikiančio Europos investicijų bankui (toliau – EIB) Bendrijos garantiją paskolų ir garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti, kuriame kaip teisinis pagrindas nurodomas EB 181a straipsnis³.

14. 2006 m. lapkričio 30 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl šio pasiūlymo ir paragino Komisiją nurodant teisinį pagrindą prie EB 181a straipsnio pridėti ir EB 179 straipsnį⁴.

15. Tačiau Komisija šiuo klausimu savo pasiūlymo nepakeitė⁵ ir 2006 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Taryba, remdamasi

3 — Pasiūlymas dėl Tarybos sprendimo, suteikiančio Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti (COM(2006) 324 galutinis).

4 — 2006 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, suteikiančio Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti, P6-TA(2006)0507, OL C 316E, p. 109.

5 — Pasiūlymas dėl Tarybos sprendimo, suteikiančio Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją dėl nuostolių, susijusių su paskolomis projektams už Bendrijos ribų (Vidurio ir Rytų Europoje, Viduržemio jūros šalyse, Lotynų Amerikoje, Azijoje ir Pietų Afrikos Respublikoje) (COM(2006) 419 galutinis).

B — Reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

16. 2007 m. kovo 19 d. pateiktu ieškiniu Europos Parlamentas prašo Teisingumo Teismo

— panaikinti 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2006/1016/EB, suteikiančią Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti,

— palikti Sprendimą 2006/1016 galioti, kol bus priimtas naujas sprendimas ir

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

17. Europos Sąjungos Taryba prašo

kaltina pažeidus EB sutartį EB 230 straipsnio 2 dalies prasme.

— atmesti ieškinį ir

— priteisti iš Europos Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

21. Europos Parlamento nuomone, Sprendimas 2006/1016 turėjo būti priimtas remiantis ne tik EB 181a straipsniu, bet ir EB 179 straipsniu. Pagrįsdamas savo ieškinį Parlamentas nurodo, o Taryba neginčija, kad į sprendimo taikymo sritį patenka daugiausia trečiosios šalys, kurios kvalifikuojamos kaip besivystančios šalys.

18. 2007 m. spalio 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Europos Bendrijų Komisijai buvo leista įstoti į bylą Tarybos pusėje.

22. Bylos šalys sutaria, kad sprendimas yra finansinio bendradarbiavimo priemonė. Tačiau, Parlamento manymu, konkretus teisinis finansinio bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis pagrindas yra EB 179 straipsnis, kuris šia prasme neleidžia taikyti EB 181a straipsnio.

19. Per rašytinę proceso dalį ir 2008 m. gegužės 14 d. įvykusį posėdį savo pastabas pateikė visi proceso dalyviai.

IV — Vertinimas

20. Savo ieškiniui pagrįsti Europos Parlamentas nurodo vienintelį pagrindą, būtent susijusį su klaidingu sprendimo teisinio pagrindo pasirinkimu. Taigi Parlamentas

23. Tarybos ir Komisijos manymu, priimant teisės aktą nebūtina papildomai remtis ir EB 179 straipsniu vien todėl, kad jis taikomas besivystančioms šalims. Šiuo teisiniu pagrindu reikėtų remtis tik tada, jei ginčijamu teisės aktu taip pat būtų siekiama Bendrijos vystomosios politikos tikslų, kaip antai nurodytų EB 177 straipsnyje. Nors skundžiamas sprendimas netiesiogiai apima ir besivystančias šalis, tačiau juo nėra siekiama vystomosios pagalbos tikslų.

A — *Tinkamo teisinio pagrindo nustatymas*

24. Pagal nusistovėjusių teismų praktiką teisinio pagrindo Bendrijos teisės aktui parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems pirmiausia priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys⁶.

26. Tačiau prieš pradėdant nagrinėti ginčijamo sprendimo turinį ir tikslus, iš pradžių reikia abstrakčiai nustatyti EB 179 ir 181a straipsnių taikymo sritis. Tik nustačius šių abiejų teisinių pagrindų taikymo sritį galima žengti antrąjį žingsnį ir išnagrinėti, ar

sprendimo tikslas ir turinys iš tiesų patenka į abiejų teisinių pagrindų taikymo sritį ir, jei taip, kokias išvadas reikia daryti.

B — *Ar sprendimas patenka į keleto teisinių pagrindų taikymo sritį?*

25. Jeigu Bendrijos teisės akto turinio ir tikslo analizė parodo, kad juo siekiama dvigubo tikslo arba jis turi du komponentus, kurie grindžiami skirtingais teisiniais pagrindais, ir jei vienas iš jų yra laikytinas pagrindiniu ar dominuojančiu, o kitas yra tik papildomas, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja tikslas arba pagrindinis ar dominuojantis komponentas⁷.

1. EB 179 straipsnio ir EB 181a straipsnio taikymo sritis

27. EB 179 straipsniu grindžiamas bendradarbiavimo vystymosi labai priemonės, o EB 181a straipsniu sudaro „ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis“ teisinį pagrindą. Nagrinėjama byla iš esmės yra susijusi su klausimu, kaip nustatyti dviejų teisinių pagrindų ribas ir ar EB 181a straipsnio taikymo sritis apima taip pat ten nurodytos rūšies priemones besivystančioms šalims.

28. Pirmiausia reikia pažymėti, kad nustatant ribas negalima remtis priemonės rūšimi kaip atskyrimo kriterijumi. Nors tik EB 181a straipsnyje tiesiogiai numatytas „ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis“, o

6 — Žr., be kita ko, 2007 m. spalio 23 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-440/05, Rink. p. I-9097, 61 punktas); 2006 m. sausio 10 d. Sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-178/03, Rink. p. I-107, 41 punktas); tos pačios dienos sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-94/03, Rink. p. I-1, 34 punktas) ir 1991 m. birželio 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (vadinamasis „Titano dioksidas“, C-300/89, Rink. p. I-2867, 10 punktas).

7 — Žr., be kita ko, 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-91/05, Rink. p. I-3651, 73 punktas); sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 42 punktas); sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (nurodytas 6 išnašoje, 35 punktas) ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-211/01, Rink. p. I-8913, 39 punktas).

179 straipsnyje tik bendrai numatytos „priemonės“, vis dėlto ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas ir pagalba yra klasikinė bendradarbiavimo vystymosi labai forma⁸.

29. Parlamentas mano, kad šių dviejų teisės normų taikymo sritis galima atskirti remiantis vien geografiniu kriterijumi. EB 179 straipsnis taikomas bendradarbiavimui su besivystančiomis šalimis, o EB 181a straipsnis apima tik bendradarbiavimą su šalimis, kurios nėra besivystančios šalys.

30. Savo pozicijai pagrįsti Parlamentas pirmiausia nurodo XX ir XXI antraštinių dalių atsiradimo istoriją. XX antraštinė dalis dėl bendradarbiavimo vystymosi labai į Sutartį buvo įtraukta Maastrichto sutartimi. Iki tol priemonės, taikomos besivystančioms šalims, buvo grindžiamos EB 308 straipsniu. Atsiradus XX antraštinei daliai, priemonės, susijusios su trečiosiomis šalimis, kurios nėra besivystančios šalys, ir toliau buvo grindžiamos EB 308 straipsniu, kol Nicos sutartimi buvo įtrauktas EB 181a straipsnis. Iš to matyti, kad EB 181a straipsniu norėta užpildyti Sutartyje buvusią spragą dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis, kurios nėra besivystančios šalys.

31. Tačiau Taryba ir Komisija mano, kad nustatant ribas nepakanka remtis vien geografiniu kriterijumi. Būtina pasitelkti ir materialų kriterijų. Tam tikra priemonė į EB 181a straipsnio taikymo sritį nepatenka tik tada, kai ji susijusi su besivystančia šalimi ir ja kartu siekiama EB 177 straipsnio tikslų, tik tokiu atveju ji grindžiama EB 179 straipsniu kaip teisiniu pagrindu. Vadinasi, priemonė, susijusi su besivystančiomis šalimis, kuria nesiekama 177 straipsnio tikslų, gali būti grindžiama EB 181a straipsniu.

32. Jei remtumėmės tik pažodine reikšme, tai sąvoka „trečiosios šalys“ yra pakankamai plati, kad apimtų ir besivystančias šalis.

33. Tačiau pažvelgus į Sutarties sistemą, kyla abejonių dėl tokio suvokimo teisingumo.

34. EB 181a straipsnis pradedamas būtent tokiais žodžiais: „nepažeisdama kitų šios Sutarties, ypač XX antraštinės dalies“. Taip aiškiai parodoma, kad XX antraštinė dalis yra konkrečiai skirta bendradarbiavimui vystymosi labai ir kad ji turi prioritetą prieš EB 181a straipsnį.

8 — Žr. 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą: „Europos konsensusas“ (OL C 46, p. 1, 119 punktas).

35. Taryba akivaizdžiai remiasi tuo, kad EB 179 straipsnis taip pat pradedamas žodžiais „nepažeisdama kitų šios Sutarties nuostatų“. Tačiau šia prasme reikia pažymėti, kad, pirma, EB 179 straipsnis buvo suformuluotas tada, kai dar nebuvo EB 181a straipsnio, kuris į EB sutartį buvo įtrauktas vėliau peržiūrint Sutartį. Antra, EB 179 straipsnio išlyga yra akivaizdžiai ne tokia konkreti, kaip numatytoji EB 181a straipsnyje, kuri tiesiogiai nurodo Sutarties XX antraštinę dalį. Todėl EB 179 straipsnyje numatyta išlyga yra viršesnė už EB 181a straipsnio išlygą.

36. Vadinas, konkrečiai bendradarbiavimui su besivystančiomis šalimis taikomos nuostatos yra XX antraštinė dalis ir EB 179 straipsnis, kaip teisinis pagrindas.

37. Vis dėlto kyla klausimas, kokia XX antraštinės dalies poveikio apimtis? Ar tai reiškia, kad su besivystančiomis šalimis susijusios priemonės niekada negali būti grindžiamos EB 181a straipsniu? Ar šio poveikio ribos sutampa su EB 179 straipsnio taikymo srities ribomis ir tai reiškia, kad priemonės, kurios nepatenka į 179 straipsnio taikymo sritį, gali būti grindžiamos EB 181a straipsniu?

38. Mano nuomone, remiantis teleologiniu aiškinimu, galima daryti išvadą, kad

EB 181a straipsnis iš principo netaikomas priemonėms besivystančiomis šalių atžvilgiu⁹.

39. Aiškinant kitaip, kyla pavojus, kad naudojantis EB 181a straipsniu gali būti apeitos XX antraštinės dalies formuluotės ir vertinimai¹⁰. Juk EB 181a straipsnyje reglamentuojamos priemonės, būtent ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas, yra klasikinės pagalbos vystymuisi priemonės¹¹. EB 179 straipsnyje priemonėms, taikomoms besivystančioms šalių atžvilgiu, nustatyta sąlyga – jos turi siekti EB 177 straipsnyje numatytų tikslų, skatinti tvarų besivystančių šalių ekonominį ir socialinį vystymąsi, sklandžią ir laipsnišką besivystančių šalių integraciją į pasaulio ekonomiką bei kovą su skurdu besivystančiose šalyse. O EB 181a straipsnyje, atvirkščiai, tokio reikalavimo, kad bendradarbiavimu turi būti siekiama vystomosios politikos ir socialinių tikslų, nėra.

40. Jei teisės aktų leidėjas, priimdamas bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis priemones, galėtų remtis EB 181a straipsniu ir tada, kai jomis nesiekama EB 177 straipsnyje numatytų tikslų, tai galiausiai leistų apeiti įsipareigojimus, susijusius su EB 177 straips-

9 — Tokia išvada daroma ir 2007 m. rugsėjo 19 d. generalinio advokato Mengozzi išvadoje, pateiktoje byloje *Komisija prieš Tarybą* (nurodyta 7 išnašoje, 148 punktą).

10 — EB 181a straipsnyje nurodytas ne tik EB 179 straipsnis, jame aiškiai nurodyta visa XX antraštinė dalis.

11 — Žr. 8 išnašą.

nyje numatytais tikslais. Teisės aktų leidėjas galėtų formuoti ekonominio bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis politiką neatsižvelgdamas į EB 177 straipsnyje nustatytus tikslus¹². Tačiau tai prieštarauja Sutarties struktūrai. Taigi reikia daryti išvadą, kad, norint išvengti EB 177 straipsnio apėjimo, priemonių besivystančių šalių atžvilgiu negalima grįsti EB 181a straipsniu¹³.

analizė, jis atitinka pagalbos vystymosi labai tikslus EB 177 straipsnio prasme tiek, kiek šis sprendimas susijęs su besivystančiomis šalimis.

2. Tarpinė išvada

41. Vis dėlto nagrinėjamu atveju nereikia pateikti galutinio atsakymo į klausimą, ar, nustatant EB 179 straipsnio ir EB 181a straipsnio ribas, pakanka atsižvelgti vien į geografinę kriterijų ar būtina taip pat atsižvelgti į materialų kriterijų. Šis klausimas būtų svarbus tik tada, jei skundžiamu sprendimu nebūtų siekiama EB 177 straipsnyje įtvirtintų tikslų. Tačiau, kaip parodys tolesnė skundžiamo sprendimo turinio ir tikslų

C — Sprendimo 2006/1016 turinys ir tikslas

42. Toliau išnagrinėsiu, pirma, ar skundžiamas sprendimas pagal savo turinį patenka į EB 179 straipsnio taikymo sritį. Antra, išdėstysiu, kad sprendimu yra siekiama EB 177 straipsnio tikslų tiek, kiek jis susijęs su besivystančiomis šalimis.

1. Sprendimo turinys

12 — Tiek, kiek pagal EB 178 straipsnį Bendrija visose politikos srityse privalo atsižvelgti į EB 177 straipsnyje numatytus tikslus, tai nepanaikina pavojaus, kad bus bandoma apėti tikslus, nes reikalavimas paprasčiausiai atsižvelgti į tikslus reiškia mažiau negu EB 177 straipsnyje numatytas įpareigojimas siekti tikslų.

13 — Taip aiškinant, Lisabonos sutartimi daromi EB 181a straipsnio pakeitimai reikštų patikslinimą. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 212 straipsnį besivystančios šalys ateityje aiškiai pašalinamos iš jos taikymo srities: „<...> Sąjunga įgyvendina ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo priemones su trečiosiomis šalimis, išskyrus besivystančias šalis <...>, veiksmus. <...>“

43. Sprendimu, remiantis jo 1 straipsnio 1 dalimi, atitinkamoms EIB operacijoms suteikiama Bendrijos biudžetinė garantija. Iš 1 straipsnio 1 dalies taip pat aiškėja garantijos taikymo sričiai keliami reikalavimai. Remiantis ja, garantija suteikiama dėl EIB negautų, bet jam priklausančių sumų, susijusių su paskolomis ir paskolų garantijomis EIB tinkamiems investiciniams projektams

(toliau – EIB finansavimo operacijos), vykdomiems šiame sprendime nurodytose šalyse. Toliau nustatyta dar viena sąlyga, kad EIB atitinkamos finansavimo operacijos yra suteiktos laikantis paties EIB taisyklių bei darbo tvarkos ir remiant Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus.

44. Šalių, patenkančių į sprendimo taikymo sritį ir atitinkančių reikalavimus finansavimui gauti, sąrašas pateikiamas šio sprendimo I priede. Šis sąrašas atitinkamai suskirstytas į keturias šalių grupes: narystės siekiančios šalys, kaimynystės ir partnerystės šalys, Azija ir Lotynų Amerika bei Pietų Afrika. Kiekvienoje grupėje atitinkamai išvardijamos konkrečios šalys.

45. Parlamentas tvirtino, kad dauguma čia nurodytų šalių yra besivystančios šalys. Kadangi Bendrijos teisėje sąvoka „besivystanti šalis“ neapibrėžta, Parlamentas rėmėsi EBPO ir Pasaulio banko klasifikacija. Taryba tam neprieštaravo. Šiuo klausimu iš principo reikia pažymėti, kad EBPO ir Pasaulio banko klasifikacijomis Bendrijos teisės atžvilgiu galima remtis tik kaip pavyzdžiais. Besivystančios šalies sąvoka Bendrijos teisėje turi būti nustatyta savarankiškai, kad klasifikacija konkrečiu atveju galėtų skirtis. Vis dėlto vertinant skundžiamo sprendimo šalių sąrašą tokie galimi skirtumai nėra svarbūs.

46. Ar skundžiamu sprendimu numatyta garantija yra priemonė, pagal savo turinį patenkanti į EB 179 straipsnio taikymo sritį?

47. Kaip buvo nurodyta prieš tai¹⁴, finansinio bendradarbiavimo priemonei taip pat gali būti taikomas EB 179 straipsnis.

48. Tai, kad EIB išmokos projektams besivystančiose šalyse finansuoti yra ne neatlyginamos subsidijos, o paskolos, neprieštarauja tam, kad jos būtų vertinamos kaip pagalbos vystymosi labai priemonė.

49. Kaip pažymėjo Parlamentas ir Komisija, pirma, EIB projektų partneriai paskolas palankesniu palūkanų režimu gauna būtent dėl EIB operacijoms suteiktos garantijos ir tai reikėtų laikyti pagalbą vystymosi labai. Antra, EB 179 straipsnio 2 dalyje aiškiai numatyta, kad EIB remia Bendrijos politiką vystymosi labai. Kadangi EIB veiklą iš esmės sudaro kreditų suteikimas, tai faktas, kad čia kalbama apie kreditus, o ne subsidijas, neprieštarauja priemonės kaip pagalbos vystymosi labai kvalifikavimui.

14 — Žr. šios išvados 28 punktą.

2. Sprendimo tikslai

50. Parlamentas tvirtina, kad skundžiamu sprendimu siekiama EB 177 straipsnyje numatytų tikslų, ypač tvaraus ekonominio ir socialinio vystymosi tiek, kiek jis susijęs su besivystančiomis šalimis.

51. Taryba su tuo nesutinka, tačiau nenurodo, kokio kito tikslo besivystančių šalių atžvilgiu yra siekiama sprendimu. Taryba tik dar kartą pažymi, kad Sprendimo 2006/1016 tikslas yra įtvirtinti „finansinį bendradarbiavimą su trečiosiomis valstybėmis Bendrijos finansinės priemonės pagalba“. Tačiau, priešingai nei teigia Taryba, tai reiktų laikyti ne tiek priemonės tikslu, o atvirkščiai – jos turiniu. Kaip išplaukia iš sprendimo, garantijos suteikimas nėra savaiminis tikslas, atvirkščiai, ja siekiama platesnių tikslų.

52. Sprendimo tikslai ypač aiškėja iš jo pirmos ir trečios konstatuojamųjų dalių. Remiantis jomis garantija suteikiama siekiant paremti Europos Sąjungos išorės veiksmus, nepadarant poveikio EIB kredito būklei.

53. Taigi šia garantija siekiama suteikti EIB galimybę vykdyti finansavimo operacijas valstybėse už Bendrijos ribų, kurios dažnai būna susijusios su didesne rizika, nepaveikiant teigiamo EIB kredito būklės vertinimo (kreditų „reitingo“).

54. Todėl iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad ginčijamas sprendimas nėra užsienio politikos išorės priemonė, o atvirkščiai – absoliučiai vidaus priemonė. Atrodo, kad ir Komisija į tai atkreipia dėmesį, teigdama, kad skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje aprašomas finansinis instrumentas, visų pirma taikomas Bendrijos viduje. Be to, Komisija taip pat nurodo, kad, kitaip negu kitų išorės santykių srityje taikomų finansinių instrumentų atveju, pats skundžiamas sprendimas nėra EIB finansavimo operacijų trečiojoje šalyje teisinis pagrindas. Jų teisinis pagrindas visų pirma yra prie Sutarties pridėto Protokolo dėl EIB statuto 18 straipsnio 1 dalis¹⁵. Trečiosios šalys iš skundžiamo sprendimo gauna tik netiesioginės naudos, būtent dėl suteiktos garantijos gali naudotis palankesniu palūkanų režimu. Tiesioginės naudos trečiosios šalys gauna iš EIB finansavimo operacijų. Taryba per posėdį patikslino,

15 — Prie Europos bendrijos steigimo sutarties (2004 m. gegužės 1 d. redakcija) pridėto Protokolo Nr. 10 dėl Europos investicijų banko statuto 18 straipsnio 1 dalyje numatyta: „Įgyvendindamas šios Sutarties 267 straipsnyje nurodytą uždavinį, Bankas teikia savo narių arba privačių ir valstybinių įmonių investiciniams projektams, kurie būtų vykdomi valstybių narių Europoje esančiose teritorijose, tokio dydžio paskolas, kurios padengtų trūkstamas lėšas, kurių negalima gauti iš kitų šaltinių protingomis sąlygomis. Tačiau Bankas, naudodamasis Valdytojų tarybos leidžiamu nukrypimu, vieningai sprendamas Direktorių valdybos siūlymu gali suteikti paskolas investiciniams projektams, kurie iš dalies ar visiškai būtų vykdomi valstybių narių ne Europoje esančiose teritorijose.“

kad netiesioginis santykis tarp Bendrijos garantijos ir besivystančių šalių yra lemiamas veiksnys, dėl kurio skundžiamas sprendimas neturėtų būti papildomai grindžiamas EB 179 straipsniu.

politikai remti per EIB sudarant finansinio bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis sąlygas. Tai ypač aiškiai matyti iš sprendimo 1 straipsnio 1 dalies, pagal kurią garantija suteikiama tik EIB finansavimo operacijoms, kurios vykdomos remiant Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus.

55. Tačiau toks požiūris neįtikina. Toliau nuosekliai plėtojant Komisijos argumentus reikėtų daryti išvadą, kad skundžiamo sprendimo teisinis pagrindas, nesvarbu, ar jis taikomas besivystančioms šalims, ar ne, negali būti nei EB 179, nei EB 181a straipsnis. Juk EB 181a straipsniu yra grindžiamas finansinis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis, o ne priemonės, taikomos tik Bendrijos viduje.

57. Aplinkybė, kad Bendrijos garantija besivystančioms šalims per EIB turi tik netiesioginį poveikį, neprieštaruoja tam, kad ši priemonė būtų laikoma Bendrijos politikos bendradarbiavimo vystymosi labai dalimi. Garantijos suteikimas yra būtina sąlyga, kad EIB imtųsi finansavimo operacijų trečiosiose šalyse, kitaip gali būti, kad EIB dėl savo kredito būklės (kreditų reitingų) tokių operacijų iš viso nevykdys arba savo kredituojamiems subjektams trečiosiose valstybėse taikys kur kas nepalankesnes sąlygas. Taigi garantijos suteikimas iš esmės palengvina ir sustiprina EIB veiklą besivystančiose šalyse.

56. Reikia sutikti su Komisijos teiginiu, kad Bendrijos garantija sukelia tiesioginių pasekmių visų pirma Bendrijoje, t. y. santykiams tarp EIB ir Bendrijos biudžeto. Todėl iš principo garantija negali būti apibrėžiama kaip finansinis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis. Vis dėlto pagrindinis sprendimo tikslas – teikti paramą Bendrijos išorės politikai. Garantijos suteikimas – tai ne savaiminis tikslas, o priemonė tikrajam Bendrijos tikslui pasiekti, būtent Bendrijos išorės

58. Kadangi Bendrija šiuo sprendimu EIB paramos veiklai konkrečiai nustato pagrindinį reikalavimą, tai, atlikus reikalaujamą vertinimą, matyti, kad EIB kredito būklės išlaidavimas yra tik būtina tarpinė grandis siekiant pagrindinio tikslo, būtent remti besivystančias šalis.

59. Tačiau ar skundžiamu sprendimu siekiama taip pat EB 177 straipsnio tikslų, t. y. tvaraus besivystančių šalių ekonominio ir socialinio vystymosi, sklandžios ir laipsniškos besivystančių šalių integracijos į pasaulio ekonomiką ir kovos su skurdu besivystančiuose šalyse tiek, kiek jis taikomas besivystančioms šalims?

60. Sprendime labai bendrai nurodyta, kad jo tikslas – remti Bendrijos užsienio politiką. Tačiau Bendrijos išorės veiksmų dalis yra ir Bendrijos politika dėl pagalbos vystymosi labui. Skundžiamo sprendimo aštuntoje konstatuojamoje dalyje pabrėžiama, kad EIB finansavimo operacijos turėtų atitikti ir remti Europos Sąjungos užsienio politikos kryptis, įskaitant konkrečius regioninius tikslus. Konkretus regioninis tikslas besivystančiųjų šalių atžvilgiu – remti tvarų besivystančiųjų šalių ekonominį ir socialinį vystymąsi¹⁶. Sprendimo 3 straipsnio 2 dalyje taip pat aiškiai nustatyta, kad bendradarbiavimas vyksta pavienių regionų pagrindu, atsižvelgiant į EIB vaidmenį ir Europos Sąjungos politikos kryptis kiekviename regione.

61. Be to, skundžiamame sprendime aiškiai nurodytos bendradarbiavimo priemonės, kurias turėtų remti EIB operacijos, kurioms suteikiama garantija. Visos šios finansinės priemonės, išskyrus vieną, grindžiamos ir

16 – 1 priede išvardytų Europos Sąjungos partnerystės šalių atžvilgiu siekiama remti Europos kaimynystės ir partnerystės politiką, o narystės siekiančių valstybių atžvilgiu – remti pasirengimo narystei politiką.

179 straipsniu, todėl jos yra bendradarbiavimo vystymosi labui priemonės: Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė¹⁷ (grindžiama EB 179 ir 181a straipsniais), bendradarbiavimo vystymosi labui finansavimo priemonė¹⁸ (grindžiama EB 179 straipsniu) ir stabilumo priemonė¹⁹ (grindžiama EB 179 ir 181a straipsniais).

62. Be to, sprendimo preambulėje konkrečiai nurodyta, kokie turėtų būti EIB finansavimo operacijų tikslai konkrečiuose regionuose. Dėl besivystančioms šalims priskiriamų regionų ten nurodomi tikslai, kurie būdingi bendradarbiavimui vystymosi labui.

63. Azijos ir Lotynų Amerikos šalyse dėmesys turėtų būti skiriamas aplinkos tvarumui ir energijos tiekimo patikimumo projektams, taip pat toliau remiamas ES dalyvavimas Azijos ir Lotynų Amerikos šalyse: pasitelkiamos tiesioginės užsienio investicijos ir perduodamos technologijos bei pažangi patirtis (sprendimo 12 punktą). Centrinėje Azijoje EIB reikėtų orientuotis į didžiausius

17 – 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantis bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (OL L 310, p. 1).

18 – 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1905/2006, nustatantis vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę (OL L 378, p. 41).

19 – 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1717/2006, nustatantis stabilumo priemonę (OL L 327, p. 1).

tarpvaldybinės svarbos energijos tiekimo ir transportavimo projektus (sprendimo 13 punktą). Pietų Afrikoje EIB turėtų skirti dėmesį visuomeninės svarbos infrastruktūros projektams (įskaitant savivaldybių infrastruktūrą, energijos ir vandens tiekimą) bei privataus sektoriaus, įskaitant MVI, paramai (sprendimo 14 punktą).

64. Vadinasi, finansiniu bendradarbiavimu su trečiosiomis valstybėmis, kuris vykdomas skundžiamo sprendimo pagrindu suteikiant garantiją EIB tiek, kiek jis susijęs su besivystančiomis valstybėmis, taip pat siekiama EB 177 straipsnyje numatytų socialinių ekonominių tikslų, ypač tvaraus besivystančių šalių ekonominio ir socialinio vystymosi.

3. Tarpinė išvada

65. Tiek, kiek skundžiamas sprendimas susijęs su besivystančiomis šalimis, jis patenka į EB 179 straipsnio taikymo sritį. O tiek, kiek sprendimas susijęs su valstybėmis, kurios nėra besivystančios šalys, – į EB 181a straipsnio taikymo sritį. Todėl toliau reikia išnagrinėti, ar teisės aktas turėjo būti grindžiamas abiem teisiniais pagrindais.

D — *Ar galima nustatyti dominuojantį komponentą?*

66. Vadovaujamesi principu, kad teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu. Jeigu Bendrijos teisės akto analizė rodo, kad juo siekiama dvigubo tikslo arba jis turi du komponentus, remiantis Teisingumo Teismo praktika dėl vadinamojo dominuojančiojo komponento, teisės aktas turi būti grindžiamas tuo teisiniu pagrindu, kurio reikalauja tikslas arba pagrindinis ar dominuojantis komponentas²⁰.

67. Tačiau kitaip yra, jei nustatoma, kad teisės aktu siekiama kelių tikslų arba jį sudaro keli neatskiriama susiję komponentai, iš kurių nė vienas nėra papildomas ir netiesioginis, palyginti su kitais. Toks teisės aktas išimties tvarka grįstinas skirtingais atitinkamais teisiniais pagrindais, jei jų priėmimo procedūros yra suderinamos²¹.

68. Kaip buvo išdėstyta, skundžiamą sprendimą sudaro du komponentai. Vienas iš jų susijęs su finansiniu bendradarbiavimu su besivystančiomis šalimis ir patenka į EB 179 straipsnio taikymo sritį. Kitas komponentas susijęs su finansiniu bendradarbiavimu su kitomis trečiosiomis valstybėmis ir patenka į EB 181a straipsnio taikymo sritį.

²⁰ — Sprendimas *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 42 punktą) ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimas *Komisija prieš Tarybą* (C-338/01, Rink. p. I -4829, 55 punktą).

²¹ — Žr., be kita ko, šiuos sprendimus: *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 9 išnašoje, 75 punktą); *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 43 punktą) ir *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 20 išnašoje, 56 punktą).

69. Parlamentas mano, kad nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismo praktikos dėl vadinamojo dominuojančio komponento taikyti negalima. Papildomai Parlamentas nurodo, kad net jei ir būtų taikomas dominuojančio komponento kriterijus, abu komponentai yra neatskiriama susiję ir nėra vienas nėra papildomas ir netiesioginis kito atžvilgiu.

70. Nagrinėjamos bylos aplinkybės nuo anksčiau nagrinėtų bylų skiriasi dviem aspektais.

71. Pirma, abu teisiniai pagrindai susiję su tuo pačiu turiniu, būtent bendradarbiavimu su trečiosiomis valstybėmis. Tačiau, kaip buvo išdėstyta pirma, jie vienas kitą paneigia bendradarbiavimo adresato atžvilgiu. EB 179 straipsnis yra konkretesnė ir viršesnė nuostata už EB 181a straipsnį. Besivystančių šalių atžvilgiu tinkamas teisinis pagrindas yra EB 179 straipsnis, o šalių, kurios nėra besivystančios šalys, atžvilgiu tinkamas teisinis pagrindas – EB 181a straipsnis.

72. Antra, taikant turinio kriterijų negalima nustatyti dominuojančio elemento. Juk skundžiamas sprendimas susijęs su finansiniu bendradarbiavimu su besivystančiomis šalimis ir su šalimis, kurios nėra besivystančios šalys. Taigi dominuojantį komponentą čia būtų galima nustatyti tik *kiekybės* prasme.

73. Tuo ir skiriasi Tarybos nurodyti žvejybos partnerystės susitarimai ir susitarimai dėl prekybos²². Nors jie taip pat susiję su besivystančiomis šalimis, bet grindžiami tik atitinkamai turinio prasme svarbiu teisiniu pagrindu, o ne papildomai ir EB 179 straipsniu. Čia galima nustatyti vystomosios, žvejybos ir (arba) prekybos politikos turinio prasme dominuojantį komponentą. Jei turinio prasme dominuoja žvejybos ir prekybos politika, toks teisės aktas grindžiamas tik atitinkamos srities teisiniu pagrindu ir neturi būti papildomai grindžiamas EB 179 straipsniu, net jei šis teisės aktas susijęs su besivystančiomis šalimis. Tačiau skundžiamas sprendimas turinio prasme apima tos pačios rūšies priemones ir skiriasi tik jų adresatai.

74. Nagrinėjamu atveju bandant nustatyti *dominuojantį komponentą kiekybės prasme* reikia pripažinti, kad nedominuoja nei komponentas, susijęs su šalimis, kurios nėra besivystančios šalys, nei komponentas, susijęs su besivystančiomis šalimis.

75. Tarp šalių, atitinkančių ar galinčių atitikti reikalavimus EIB finansavimui pagal Bendrijos garantiją gauti, yra daugiau besivystančių šalių negu šalių, kurios nėra besivystančios šalys. Jei atsižvelgtume tik į valstybių skaičių, sprendimą galbūt reikėtų grįsti vien EB 179 straipsniu. Tačiau nustatant kiekybės požiūriu dominuojantį komponentą reikia atsižvelgti ir į maksimalią garantijos sumą,

22 — 2006 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1801/2006 dėl Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarimo sudarymo (OL L 343, p. 1).

atskiriems regionams nustatytą sprendime. Vis dėlto reikėtų suabejoti dėl galimybės tiksliai nurodyti, kokia yra garantijos viršutinė riba, tenkanti besivystančioms šalims ir (arba) šalims, kurios nėra besivystančios šalys. Juk kiekvienu atveju nurodoma tik bendra suma konkreitiems regionams, bet ne konkrečioms valstybėms. Tačiau tą patį regioną gali sudaryti abiejų kategorijų valstybės. Per posėdį Parlamentas teigė, kad maždaug pusė sprendime nurodytos maksimalios garantijos sumos tenka besivystančioms šalims²³.

EB 181a straipsniu, *absoliučiai kiekybinis kriterijus* iš principo yra netinkamas. Juk nėra aišku, kuo remiantis nustatyti kiekybinio požiūriu dominuojantį komponentą. Ar tam reikėtų remtis atitinkamų šalių skaičiumi? Ar nustatant priemonės dominuojantį komponentą, t. y. besivystančias šalis ir šalis, kurios nėra besivystančios šalys, reikia atsižvelgti ir į valstybių dydį arba jų gyventojų skaičių? Teisinga būtų atsižvelgti ne tik į valstybių skaičių, bet ir teisės akte bendradarbiavimui skirtų sumų dydį.

76. Tačiau iš šių samprotavimų negalima daryti išvados, kad sprendimas kiekybinio požiūriu pirmiausia ir daugiausia apima šalis, kurios nėra besivystančios šalys, ir tik papildomai – besivystančias šalis. Nagrinėjamu atveju net ir taikant dominuojančio komponento teoriją negalima daryti išvados, kad skundžiamas sprendimas gali būti grindžiamas tik EB 181a straipsniu.

78. Šie veiksniai esant tam tikroms aplinkybėms ir atsižvelgiant į jų taikymą bei vertinimą gali galiausiai lemti nepagrįstas išvadas. Todėl, atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, kyla abejonių, ar teisinga tuo grįsti teisinio pagrindo pasirinkimą. Mano nuomone, tokiomis aplinkybėmis, kokios yra nagrinėjamoje byloje, jau vien iš principo negalima nustatyti dominuojančio komponento.

77. Vis dėlto, mano manymu, siekiant pagal Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su dominuojančiu komponentu, nustatyti, ar teisės aktas dėl „dominuojančio komponento“ turėtų būti grindžiamas EB 179, ar

79. Galiausiai iš abiejų požiūrių aiškėja ta pati išvada, kad skundžiamas sprendimas negalėjo būti priimtas remiantis tik EB 181a straipsniu.

23 — Per posėdį Parlamentas nurodė, o Taryba ir Komisija neginčijo, kad iš maksimalios garantijos sumos, kurią sudaro 27 800 mln. eurų, apie 13 400 mln. eurų tenka besivystančioms šalims.

80. Taigi reikia daryti išvadą, kad tada, kai abu komponentai neatskiriamai susiję, teisės aktas išimties tvarka grįstinas abiem reikšmingais teisiniais pagrindais, jei suderinamos jų priėmimo procedūros²⁴. Todėl galiausiai reikia nustatyti, ar suderinamos EB 179 ir EB 181a straipsnio priėmimo procedūros.

E — *Procedūrų suderinamumas*

81. Dvigubu teisiniu pagrindu negalima remtis tada, kai numatytos teisės aktų priėmimo procedūros pagal kiekvieną pagrindą yra nesuderinamos ir (arba) kai teisinių pagrindų derinys gali pažeisti Parlamento teises²⁵. Toliau tai reikia išnagrinėti.

82. Balsavimo Taryboje taisyklės teisinių pagrindų suderinamumui neprieštaruja, nes abiem atvejais, tiek pagal EB 179, tiek ir pagal EB 181a straipsnį, Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

83. Tačiau, lyginant šias dvi teisės aktų priėmimo procedūras, yra Parlamento dalyvavimo skirtumų²⁶. Jei dėl EB 181a straipsnio yra numatytas tik konsultavimasis su Parla-

mentu, tai priimant teisės aktus pagal EB 179 straipsnį Parlamentas vykdo teisės aktų leidybos funkciją kartu su Taryba pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą.

84. Į Teisingumo Teismą jau buvo kreiptasi su klausimu dėl EB 133 straipsnio 4 dalies, kai Parlamentui formaliai nėra numatyta teisė dalyvauti priimant teisės aktą, ir EB 175 straipsnio 1 dalies, kai Parlamentas vykdo teisės aktų leidybos funkciją pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą, suderinamumo, atsižvelgiant Parlamento dalyvavimo teisės skirtumus²⁷. Jis nusprendė, kad derinant procedūras turi būti bendrai taikoma bendro sprendimo priėmimo procedūra, t. y. numatanti didesnę Parlamento dalyvavimo teisę. Teisingumo Teismas į klausimą dėl abiejų procedūrų suderinamumo atsakė teigiamai, nurodydamas, kad rėmimasis abiem teisiniais pagrindais Parlamento teisių nepažeidžia, nes rėmimasis EB 175 straipsniu šiai institucijai suteikia galimybę vykdyti teisės aktų leidybos funkciją pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą. Taigi Teisingumo Teismas galiausiai pripažino, kad abi procedūros yra suderinamos.

85. Vadinasi, Teisingumo Teismas, šiose bylose vertindamas procedūrų suderinamumą dėl Parlamentui atitinkamai numatytos teisės dalyvauti priimant teisės aktą, atsižvelgia tik į Parlamento dalyvavimo teisę.

24 — Sprendimas *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 43 ir 57 punktai), sprendimas *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 36 ir 52 punktai).

25 — Žr. sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 57 punktas), kuriame daroma nuoroda į sprendimą *Komisija prieš Tarybą* „Titanio dioksidas“, minėtas 6 išnašoje, 17–21 punktai).

26 — Taikant Lisabonos sutartį šios problemos nebėlis, nes abiem straipsniams bus taikoma ta pati teisės aktų priėmimo procedūra ir tada procedūros bus aiškiai suderinamos.

27 — Žr. sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 59 punktas) ir sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 54 punktas).

86. Remiantis šiais argumentais, nagrinėjamu atveju taip pat darytina išvada, kad abi procedūros yra suderinamos. Jei, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, suderinamos dvi procedūros, kurių viena Parlamentui nenumato jokios teisės dalyvauti priimant teisės aktą, o pagal kitą taikoma bendro sprendimo priėmimo procedūra, be jokios abejonės, tai galima taikyti „konsultavimosi“ ir „bendro sprendimo priėmimo“ procedūroms, nagrinėjamiems šioje byloje. Vadinasi, teisės aktas gali būti grindžiamas EB 179 ir EB 181a straipsniu kaip dvigubu teisiniu pagrindu.

87. Vis dėlto Teisingumo Teismas pripažino, kad dvigubas teisinis pagrindas yra išimtis, kuri gali būti taikoma kelių lygiaverčių tikslų atveju arba kai tikslų sudaro keli neatskiriamai susiję komponentai²⁸.

88. Galiausiai tai reiškia, kad tada, kai teisės aktą galima suskaidyti į dvi dalis, reikia priimti du atskirus teisės aktus, vadinamuosius teisės aktus dvynius. Teisės aktas, susijęs su besivystančiomis šalimis, turi būti priimamas remiantis EB 179 straipsniu, o antrasis aktas,

susijęs su kitomis trečiosiomis šalimis, – remiantis EB 181a straipsniu. Jei teisės akto į dvi dalis suskaidyti negalima, jį priimant reikia kartu remtis tiek EB 179 straipsniu, tiek ir EB 181a straipsniu. Teisės aktų leidėjas, nustatydamas, ar teisės aktas gali būti suskaidytas į dvi dalis, turi plačią vertinimo laisvę. Nagrinėjamu atveju daugelis aplinkybių rodo, kad teisės aktas, bent jau dabartinė jo redakcija, negali būti suskaidytas, nes jame numatant garantijos viršutinę ribą nurodoma maksimali suma konkrečioms regionams, o jiems gali būti priskirtos tiek besivystančios šalys, tiek ir šalys, kurios nėra besivystančios. Tokiu būdu nurodant bendrą maksimalią sumą konkrečioms regionams, o ne maksimalią sumą konkrečiai valstybei, EIB operacijoms suteikiamas maksimalus lankstumas.

89. Tačiau jei manytume, kad vertinant suderinamumo klausimą svarbu atsižvelgti ir į Tarybos dalyvavimo teisę, kaip siūliau savo išvadoje, pateiktoje byloje *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą*²⁹, nagrinėjamu atveju reikėtų procedūrų suderinamumą paneigti. Išplėtus bendro sprendimo priėmimo procedūrą ir pradėjus ją taikyti bendradarbiavimui su trečiosiomis valstybėmis, kai Sutartyje Parlamentui nenumatyta bendro sprendimo teisė, iš Tarybos būtų atimti įgaliojimai šioje srityje savarankiškai leisti teisės aktus ir ji būtų priversta šiais įgaliojimais dalytis su Parlamentu. Tokia išvada prieštarautų sąmoningam valstybių narių sprendimui dėl teisės

28 — Žr. sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 43 punktą) ir sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 36 punktą).

29 — Žr. mano 2005 m. gegužės 26 d. išvadą, pateiktą byloje *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-178/03, Rink. p. I-107, 61 punktą).

aktų leidimo procedūros. Taigi laikantis tokios nuomonės ginčijamas sprendimas negalėtų būti kartu grindžiamas bendradarbiavimu vystymosi labui ir bendradarbiavimu su trečiosiomis valstybėmis.

ties ir EB 175 straipsnio tikslų, turi būti grindžiamas tik EB 175 straipsniu³⁰. Nagrinėjama atveju skundžiamą sprendimą atitinkamai reikėtų grįsti tik EB 179 straipsniu, kuris numato bendro sprendimo priėmimo procedūrą.

F — *Tarpinė išvada*

90. Taigi laikantis šios nuomonės, jei procedūros nesuderinamos, teisės aktas vis dėlto turi būti grindžiamas vienu teisiniu pagrindu, prioritetą suteikiant teisiniam pagrindui, kuriame numatyta bendro sprendimo priėmimo procedūra, nes, atsižvelgiant į teisės aktų priėmimo procedūrą, Parlamento dalyvavimas priimančią sprendimą yra įprastas atvejis. Be to, tai, kad, kilus abejonių, iš dviejų lygiaverčių galimų ir vienodai svarbių, tačiau nesuderinamų teisinių pagrindų pasirenkamas tas, kuris numato plačiausias Parlamento teises dalyvauti teisės aktų priėmimo procedūroje, atitinka skaidrumo principą (ES 1 straipsnio 2 dalis) ir demokratijos principą (ES 6 straipsnio 1 dalis).

92. Todėl reikia pripažinti, kad, neatsižvelgiant į tai, ar teisės aktų priėmimo procedūros pagal EB 179 straipsnį ir EB 181a straipsnį yra suderinamos, skundžiamas sprendimas bet kuriuo atveju negalėjo būti priimtas remiantis EB 181a straipsniu kaip vieninteliu teisiniu pagrindu. Todėl sprendimas dėl netinkamo teisinio pagrindo pasirinkimo turi būti panaikintas.

V — **Dėl skundžiamo sprendimo galiojimo pratęsimo**

91. Todėl savo išvadose, pateiktose bylose *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* bei *Komisija prieš Tarybą*, laikiausi nuomonės, kad teisės aktas, kuriuo siekiama tiek EB 133,

93. Parlamentą prašo Teisingumo Teismo palikti galioti sprendimo padarinius iki tol, kol bus priimtas naujas sprendimas. Šį Parlamento reikalavimą palaiko Taryba ir Komisija.

30 — *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 29 išnašoje, 64 punktas).

94. Pagal EB 231 straipsnio antrąją pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano esant reikalinga, panaikindamas reglamentą nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu reglamento padariniai lieka galutiniai. Nors ši nuostata, remiantis jos tekstu, taikoma tik reglamentams, tačiau Teisingumo Teismas ją pagal analogiją taiko ir kitiems teisės aktams³¹.

95. Skundžiamas sprendimas, remiantis jo 10 straipsniu, įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo 2006 m. gruodžio 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Įsigaliojus sprendimui, EIB prisiėmė išpareigojimų garantijos atžvilgiu. Garantijos panaikinimas jau vykdomoms EIB finansavimo operacijoms gali turėti neigiamų pasekmių EIB kredito būklei. Todėl skundžiamo sprendimo padariniai jau prisiimtų išpareigojimų atžvilgiu turi likti galioti.

96. Kyla klausimas, ar sprendimo padariniai turi likti galioti ir tiems projektams, dėl kurių dar nenuspręsta. Čia galima argumentuoti, kad EIB galėtų išlaikyti savo kredito būklę atsisakydama rizikingų projektų finansavimo. Tačiau tai neproporcingai trikdytų EIB veiklą ir kartu neleistų siekti Bendrijos išorės politikos tikslų.

97. Todėl garantija turėtų išlikti taip pat toms EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių dar nesusitarta, būtent toms, dėl kurių bus nuspręsta iki naujo sprendimo priėmimo, tačiau ne vėliau kaip iki laikotarpio, kuris laikomas protingu terminu naujam sprendimui priimti, pabaigos³². Skundžiamą sprendimą teisės aktų leidėjas priėmė greičiau negu per šešis mėnesius. Todėl panašu, kad dvylikos mėnesių terminas, skaičiuojant nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, gali būti laikomas protingu.

VI — Dėl bylinėjimosi išlaidų

98. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti išlaidas iš Tarybos, o ši bylą pralaimėjo, ji padengia išlaidas. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalį Komisija pati padengia savo išlaidas.

31 — Dėl taikymo pagal analogiją nutarimams žr. 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-22/96, Rink. p. I-3231, 42 punktą), dėl taikymo pagal analogiją sprendimams žr. 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją* (C-106/96, Rink. p. I-2729, 41 punktą).

32 — Šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 1 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Komisiją* (C-14/06 ir C-295/06, Rink. p. I-1649, 82–86 punktai) ir sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (minėtas 6 išnašoje, 61–65 punktai); taip pat žr. mano 2005 m. rugsėjo 22 d. išvadą, pateiktą byloje *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-217/04, Rink. p. I-3771, 47–50 punktai).

VII — Išvada

99. Todėl siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Panaikinti 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2006/1016/EB, suteikiantį Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti.
2. Panaikinto sprendimo padarinių galiojimas, kiek tai susiję su Europos investicijų banko finansavimu, kuris bus atliktas iki įsigaliojant naujam sprendimui, priimtam remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, pratęsiamas ne ilgiau kaip dvylikai mėnesių skaičiuojant nuo šio sprendimo paskelbimo datos.
3. Europos Sąjungos Taryba padengia bylinėjimosi išlaidas, išskyrus Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
4. Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.